

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad dissentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. V. De Criminis Delatione per viam Exceptionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

De Criminis delatione per viam Exceptionis.

SUMMARIUM.

241. &c. Quotupliciter viâ Exceptionis crimen in Judicium deduci possit?

244. &c. An casu, quo civiliter opponitur crimen, reus de eo condemnari ad poenam possit?

248. &c. quis sit Effectus Exceptionis quâ accusatori, vel testi crimen opponitur criminaliter?

251. &c. Quem effectum habeat Exceptio criminis oppositi ad impediendam consecrationem, ordinationem &c.

152. Quid presumendum sit, quando dubitatur, an crimen oppositum per Exceptionem fit civiliter, vel criminaliter?

241. Quæritur 1. quotupliciter viâ Exceptionis crimen in Judicium deduci possit? ²⁴
Dupliciter, videlicet civiliter, & criminaliter:
Civiliter, quando crimen objicitur per modum Exceptionis ad effectum, ut auctor, seu accusator intentio dilucatur, ut puta, quando, ne testi adhibetur fides, excipitur contra eum, quod sit falsarius, & subornatus; vel ne auctor admittatur ad agendum, eidem opponitur infamia, Excommunicatio &c,

242. Criminaliter, quando crimen objicitur non solum, ut dilucatur Auctoris intentio, sed etiam, ut infligatur ei poena commensurata delicto. Ita Clar. §. fin. q. 19. n. 2. & seqq. Boss. n. crim. tit. quom. proced. per Except. tr. 1. & 3. Scaccia l. 1. de Judic. c. 75. n. 2. Schambog. hic n. 40. Wiestner n. 101. Reiffenstuel n. 235. & 236.

243. Huic posteriori timillima est illa, quâ illi, qui ad Praelaturam, vel aliam Dignitatem, aut Beneficium Ecclesiasticum, aliamve provisionem jam promotus, ejusque titulum asseditus est, objicitur crimen, quod de Jure obstat ejus confectioni, ordinationi, aut missione in possessionem. Wiestner hic n. 103. &c. hujusmodi.

244. Quæritur 2. an casu, quo auctori, vel testi civiliter opponitur crimen, de eo convictus condemnari possit ad poenam ordinariam, vel extraordinariam? ²⁴ Negativè; sed solum à proposita accusatione, vel testificatione per Sententiam interlocutoriam removetur c. cum dilectus 2. §. verum de Ordin. Cognit. Clar. §. fin. q. 19. n. 2. Boss. tit. quom. proced. per Except. n. 8. Decian. tr. crim. l. 3. c. 30. n. 3. Scaccia l. 1. de Judic. c. 75. n. 3. Canis. Summ. l. 4. tit. 19. §. 19. Vivian. in c. cum dilectus cit. &c. Sed per hoc, Barbol. ibid. n. 5. Pirhing hic n. 103. not. 5. Schambog. n. 40. Wiestner n. 102. Reiffenstuel n. 237.

245. Ratio est, quia Judex suum officium impetriri, & tententiam formare debet juxta formam, iure petitionem deductam in Libello, seu finem, ad quem actio, vel exceptio tendit c. qualiter 24. b. tit. & c. licet 31. de Simon. ibi, ut juxta Judicij formam sententia quaque forma dicitur. Atqui civiliter excipiendo opponens accusatori, vel testi cri-

men, ipsum petit duntaxat removere à proposita accusatione, vel testificatione, non vero condemnari ad poenam c. cum dilectus cit. Ergo &c.

Excipitur tamen casus, quo agenti²⁴ criminaliter viâ Exceptionis objicitur crimen, contingens Delictum, vel causam principalem, ut si marito uxorem accusanti de adulterio, hæc excipiendo objiciat lenocinium, aut testi reus, vel hujus Advocatus opposit, quod testimonium falsum circa causam principalem dixerit; nam in primo casu, probato sufficienter criminis, procedi potest ad poenam ordinariam, ad extraordinariam in secundo, ut desumitur ex l. nullum 14. fin. c. de testib. & notat Laym. in c. 1. de Except. n. 5. & 6. Wiestner hic n. 102. &c. excipiens.

Neque opus est hoc casu novo Pro-²⁴ cessu, cùm ob connexionem censeatur eadem esse causa cum illa, qua principaliter in Judicium deducta est. Bartol. in l. ex lege 2. §. si in publico s. ff. ad Leg. Jul. de adult. n. 20. Decian. tr. crim. l. 3. c. 30. n. 3. Scaccia l. 1. de Judic. c. 75. n. 3. Wiestner loc. cit.

Ne tamen eo casu, quo civiliter per Exceptionem opponitur Auctori, vel testi crimen, Delicta maneant impunita, poterit hoc casu Judex inchoare novum Processum viâ Inquisitionis. & ubi delatus de criminis legitime convictus fuerit, ad ejus condemnationem, & punitionem procedere, ut cum DD. cit. observat Passerin, in c. 1. b. tit. in 6. n. 13.

Quæritur 3, quis sit Effectus Excep-²⁴ tionis, quâ accusatori, vel testi crimen opponitur criminaliter? ²⁴ Est idem fere, qui accusationis: nam ita excipiant dicunt assumere partes Accusatoris. Clar. §. fin. q. 19. n. 3. Scaccia de Judic. l. 1. c. 75. n. 2. Ex quo sequitur 1. quod sicut in Accusatione exprimi debet criminis commissi locus, & tempus, ita & in Exceptione criminaliter opposita accusatori, vel testi. Clar. n. 3. cit. &c. hinc inferatur, Gaill. l. 1. observ. 64. n. 10. Scaccia n. 2. cit. Rosbach. prax. crim. tit. 1. c. 10. n. 12. Pirhing hic n. 103. not. 5. Wiestner n. 103. Reiffenstuel n. 239. ²⁴ Sicut, quando coepit est agi viâ Accusatio-

nis, & Inquisitionis, non potest intervenire Procurator, ita nec etiam, quando agitur hac viâ Exceptionis criminaliter intentata. Clar. l. cit. §. item sicut. Scaccia l. cit. 3. Denique omnia, quæ servantur in Judicio accusationis, servanda sunt etiam in hoc Judicio Exceptionis criminalis; quia hæc Exceptio tendit ad puniendum, & ideo accusationi æquiparatur. Clar. l. cit. §. Et breviter.

249 Hinc si excipiens criminaliter crimen à se objectum legitimè probaverit, accusator, vel testis, contra quem probatum est, non tantum removeri debet ab accusatione, vel testificatione proposita, sed etiam puniri poenâ à Jure statutâ illi criminis, vel si nulla talis statuta est, condemnari ad arbitriam. Clar. n. 3. cit. pr. Scaccian. 2. Schambog bic n. 40. Pirhing, Wiestner, Reiffenfluel l. cit. Contrà si Excipiens in probatione defecerit, is, cui ita objectum est crimen, ab eo absolvitur per sententiam, & ita, ut super eo crimine denuo accusari etiam ab alia non amplius possit arg. c. super his 16. b. tit. l. si cui 7. §. iisdem criminibus 2. ff. eod. Bartol. ad c. cit. n. 5. Decian. tr. crim. l. 3. c. 30. n. 2. Wiestner n. 130. cit.

250 In hoc tamen differt Judicium Exceptionis criminaliter oppositæ à Judicio Accusationis, quod si excipiens in probatione defecerit, non propterea contra ipsum procedatur ad poenam, puta de calunnia, vel alias, ad quas proceditur contra accusatorem de calunnia convictum. Felin. in c. 1. de Except. n. 18. Rosbach, prax. crim. tit. 1. c. 10. n. 16. quia parcitur accusato, qui provocatus est arg. l. si adulterium 38. S. Imperator 8. ff. ad Leg. Jul. de Adult.

251 Quæritur 4. quem effectum habeat Exceptio criminis oppositi electo, vel alter proviso in Dignitate vel Beneficio, an-

tequam consecretur, ordinetur, vel mittatur in possessionem? 4. Eundem fere effectum habet, quem Exceptio criminis criminaliter opposita accusatori, vel testi; nam sicut iste non tantum repellitur à proposita accusatione, vel testificatione, sed etiam punitur, ita etiam talis, probato criminis non solum inapeditur à Consecratione, & possessionis apprehensione, sed infra Jure, per Electionem, Confirmationem, vel aliam Provisionem sibi quæsito privatur c. super his 16. b. tit. Joan. Andr. ibid n. 10. Vivian. §. Excipiens, Pirhing bic n. 102, not. 2. Wiest. ibid. n. 103, §. hujusmodi

Ratio est, quia hujusmodi Exceptio, 252 ut n. 243, dixi, imitatur eam, quæ opponitur accusatori, vel testi criminaliter, igitur & ipsa ad poenam, probato criminis, infligendam tendit. Conf. quia bonum Ecclesia exigit, ut non diu habeat Prælatum inutilem. esset autem inutile, si retineret titulum provisione sibi quæsitus, & ob crimen sibi objectum, ac legitimè probatum impediretur à Consecratione, Ordinatione &c. suscipienda igitur non tantum ab ista impediari, sed etiam jure, per Electionem &c. sibi quæsito, privari debet, ut sic de alio sibi idoneo Prælato providere Ecclesia possit.

Quæritur 5. Quid præsumendum sit, 253 quando dubitatur, an civiliter, vel criminaliter ab Excipiente objectum crimen, & in Judicium deductum sit? 4. præsumitur objectum civiliter: proinde qui assert illud objectum criminaliter, istud probare debet; quia contra se habet Regulam, quod Exceptio naturâ suâ non ad vindictam, sed agentis intentionem excludendam tendat c. cum Dilectus 2. §. verum de Ordin. Cognit. & l. exceptio 1. pr. ff. de Except.

TITULUS II.

De Calumniatoribus.

SUMMARIUM.

1. Quis dicatur calumniari, & esse Calumniator?
2. Discremen inter Calumniam veram, & præsumptam.
3. Ec. Casus, in quibus Accusator liberatur à Calumnia præsumpta.
4. Ec. Quod sit Officium Judicis, quando accusator in probatione criminis delati succubuit?
5. Ec. Que poena Calumniatoribus in Jure statuta sit?
16. Ec. Ultrum poena talionis locum defacto in foro habeat?
19. Ec. Quoniam bodie in puniendis Calumniatoribus Judex possit procedere?
23. Quis dicatur prævaricari?
24. Quotupliciter prævaricatio possit contingere?
25. Poena Prævaricatorum.
26. Quid sit tergiversari?
27. 28. Poene ipsius criminis.

IN Accusatione, de qua haec tenus, trahicte delinqui potest, calumniando, prævaricando, & tergiversando can. si quem R.P. Schmalzgrueber L.V.T. I.

8. §. accusatorum, caus. 2. q. 3. & l. accusatorum 1. §. calumniari 1. ff. ad S. C. Turpill.

F 2

Quæ-